

МЕДИЦИНСКИ УНИВЕРСИТЕТ-ПЛОВДИВ
ФАКУЛТЕТ ОБЩЕСТВЕНО ЗДРАВЕ
КАТЕДРА „ОБЩЕСТВЕНОЗДРАВНИ НАУКИ“

Лекция №10

**Международно
здравно
сътрудничество**

Проф. д-р Силвия Янкуловска, дмн

Кратка история

- 1851 г. - Първи усилия за създаване на международен обществено-здравен механизъм за борба с епидемиите от инфекциозни заболявания = Първата международна санитарна конференция в Париж.
- 1892 г. Европейските страни приемат конвенция за борба с холерата
- 1897 г. международна конвенция за профилактичните мерки срещу чумата
- 1902 г. във Вашингтон се създава международно санитарно бюро
- 1907 г. в Париж е създадено международно бюро по обществена хигиена
- 1919 г. Лига на Нациите

Кратка история

- 1926 - ревизията на Международната санитарна конвенция с включване на предпазни мерки срещу вариолата и тифа
- През 1935 г. се приема международна санитарна конвенция за въздушния транспорт
- През 1945 г. се създава ООН със задача да гарантира мира и сигурността на народите

специализирани подразделения за здравно сътрудничество и
опазването на здравето на населението

**Световна здравна
организација**

- 1945 г. - Международната конференция на ООН в Сан Франсиско – предложение на Бразилия и Китай за създаване на автономна международна здравна организация
- юни 1946 г., Ню-Йорк - международна здравна конференция - окончателно решение за създаване на СЗО и одобряване на нейната **конституция**

- *ратифицирана на 7 април 1948 г.*

Основни задачи на СЗО

- осъществяване на лидерство по проблемите на глобалното здраве;
- насочване на изследователската дейност в областта на здравето;
- разработване и въвеждане на нормативи и стандарти за оценка на здравето и дейността на здравните системи;
- формулиране на политически решения, основани на доказателства;
- предоставяне на техническа помощ на страните-членки;
- проследяване и оценка на тенденциите на глобалното здраве.

Ръководство на СЗО

Световна здравна асамблея

- Определя политиката
- Одобрява бюджета
- Избира генерален директор

Изпълнителен комитет

- 34 члена
- Управлява между асамблеите

Секретариат

- Управлява между асамблеите

Структура

- 194 страни-членки
- 6 региона
 - **Африкански регион** (седалище Бразавил);
 - **Американски регион** (Вашингтон);
 - **Източно-Средиземноморски** (Кайро);
 - **Европейски** (Копенхаген),
 - **Югоизточно Азиатски** (Ню Делхи) и
 - **Западнотихоокеански регион** (Манила).

**ДРУГИ
СПЕЦИАЛИЗИРАНИ
ОРГАНИЗАЦИИ НА
ООН**

УНИЦЕФ (UNICEF)

- 1946 г.
- първоначално с цел подпомагане на децата от опустошената от Втората световна война Европа.
- подпомагане на правителствата за удовлетворяване потребностите на децата, сътрудничество при особени ситуации и приоритети и подкрепа на най-слабо развитите нации.

ЮНЕСКО (UNESCO)

- организация на ООН по проблемите на образованието, науката и културата,
- подготовката на медицинските кадри,
- подобряване работата на учебните медицински заведения и по научната информация.
- ЮНЕСКО има важна роля в утвърждаване на етичните стандарти в науката и в обучението по медицинска етика.

MOT (ILO)

- създадена след Първата световна война през 1919 г. като клон на Лигата на Нациите
- подобряване на условията на труд и живеене за работещите в целия свят.

ФАО (FAO)

- създадена през 1945 г.
- подпомагане на нациите за подобряване на стандарта на живот;
- подобряване на храненето на населението във всички страни;
- повишаване ефикасността на земеделието, лесовъдството и риболова;
- подобряване на условията на живот в селските райони и разширяване възможностите на хората за продуктивен живот.

**СТРАТЕГИЯТА НА
СЗО „ЗДРАВЕ ЗА
ВСИЧКИ”**

Приета 1998; цели до 2020

В стратегията са заложиени четири ключови ценности:

- 1. Правото на най-висок постижим стандарт на здраве.**
- 2. Етика в планирането и прилагането на стратегията.**
- 3. Постигане на равенство в здравето.**
- 4. Отчитане на специфичните проблеми на мъжете и жените.**

ЗДРАВНИ РЕЗУЛТАТИ

1. Повишаване на здравното равенство – % на децата под 5-годишна възраст със забавено физическо развитие във всички страни и специфични групи към 2020 г. да бъде под 20%.

ЗДРАВНИ РЕЗУЛТАТИ

2. Повишаване на преживяемостта и качеството на живота: майчината смъртност до 2020 г. да бъде под 100 на 100 000 живи раждания; смъртността под 5-год. възраст - под 45 на 1000 живородени; средната продължителност на предстоящия живот - над 70 г.

ЗДРАВНИ РЕЗУЛТАТИ

3. Преодоляване на глобалните тенденции на 5 основни пандемии: до 2020 г. да бъде снижена тежестта на туберкулозата, СПИН, маларията, заболяванията, свързани с тютюнопушенето и насилието и травмите чрез ефективни програми за контрол.

ЗДРАВНИ РЕЗУЛТАТИ

4. Ликвидиране и елиминирание на някои заболявания: морбили и лимфна филариоза, болестта на Чагас, проказата и трахомата, заболяванията, свързани с недостиг на витамин А и йод.

МЕЖДУСЕКТОРНО СЪТРУДНИЧЕСТВО ПО ОТНОШЕНИЕ ДЕТЕРМИНАНТИТЕ НА ЗДРАВЕТО

5. Подобряване на достъпа до питейна вода, санитарни удобства, храна и подслон.

6. Мерки за промоция на здравето. До 2020 г. всички страни да въведат стратегии за здравословен начин на живот чрез законодателни, икономически, образователни, организационни програми в общността.

ЗДРАВНИ ПОЛИТИКИ И СИСТЕМИ

7. Разработване, прилагане и мониторинг на национални политики „Здраве за всички“.

8. Подобряване на достъпа до всеобхватна, основна и висококачествена здравна помощ.

ЗДРАВНИ ПОЛИТИКИ И СИСТЕМИ

9. Въвеждане на глобални и национални информационни системи и системи за проследяване на заболяванията.

10. Подкрепа на научните изследвания в областта на здравето.